

Form har afgivet Grundlag for en Beskatning saavel af Jord som af Bygninger. Men nu skifter Ejendomsskylden altsaa Karakter. Vurderingen til Ejendomsskyld foregaar ganske vist paa samme Maade som hidtil, men før Skatten beregnes, fradrages Jordværdien og dernæst et Bygningsminimum af 10 000 Kr., og dette finder jeg heldigt. Følgen af dette Fradrag bliver selvfølgelig den, at den Ejendom, der ikke har en Bygningsværdi af over 10 000 Kr., bliver fri for Ejendomsskyld, men til Gengæld vil der blive svaret Skat af samtlige Grunde, for saa vidt som Ejendommen ikke i Henhold til §§ 7 og 8 er fritaget for Skat.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger om Grundskylden og da straks udtale min Glæde over, at Folketingets Betænkning indledes med den Bemærkning, at i Udvalget har der været Enighed om, at der bør være lige Skat paa lige Jord. Jeg tager dette som et Udtryk for, at alle Partier kan gaa med til en Grundværdiskat, naar en forsvarlig Jordvurdering kan gennemføres. Ja, det er selvfølgelig meget væsentligt at naa hertil, thi ellers faar vi jo ikke lige Skat paa lige Jord. Men at slutte fra de to foregaaende Jordvurderingers Resultat til den kommende er dog sikkert ikke rigtigt; thi Vurderingsraadene vidste, at der var ringe Sandsynlighed for, at Jordvurderingerne vilde blive benyttet som Skattegrundlag, og derfor kunde man ikke vente en større Omhu gennemført ved disse Vurderinger. Nu derimod, hvis dette Forslag vedtages, ved Vurderingsmyndighederne, at Grundværdiskatten vil komme, og man vil da sikkert gøre et grundigere og bedre Arbejde end hidtil for at underbygge Grundskylden paa en god Maade. Men hertil kræves et Arbejde, der maa gaa ud paa, at Vurderingsmændene, naar de ikke er nøje stedkendte, skaffer sig nøje Oplysning om Jordens Værdi. Og her er jeg ganske enig med mit Partis Ordfører i det andet høje Ting, naar han udtalte: „Jeg vil indskyde den Bemærkning, at man, saaledes som Vurderingen nu skal foretages, rundt omkring i Kommunerne gaar ud fra, at Vurderingsmændene skaffer sig Kendskab til hver eneste Ejendom og Ejendoms Jord og saaledes danner sig et Grundlag for Vurderingen. Man maa nemlig kræve, at Vurderingen sker paa saa solidt og godt et Grundlag som muligt.“ Meningen med, at Vurderingsmændene skal møde paa hver enkelt Ejendom og undersøge denne, maa jo for den ærede Ordførers Vedkommende, som den er det for mit Vedkommende, være den, at de gør sig nøje bekendt

med Jordernes Værdi. Men nu stiller det sig saaledes, at Ejendomsskyldvurderingen saa vidt gør ligt skal være færdig til 1. Juli 1923. Det vil imidlertid ikke være muligt at blive færdig til den Tid, ifald Vurderingsmændene skal foretage en Undersøgelse af Jorden. Det er jo nemlig ganske umuligt for Vurderingsmændene at undersøge Jorden paa den Tid, de skal foretage Undersøgelsen, nemlig i Maanederne Januar og Februar og til Dels i Marts. Det er ganske ugørligt at jordbonitere frossen Jord eller i det hele taget Jord, som ikke har en passende Fugtighedsgrad; ja, jeg mener, at selv et almindeligt Skøn om Jorden kan ikke tages om Vinteren. Dette Forhold maa nøje overvejes, hvis man skal gøre sig Haab om et gunstigt Resultat af en Jordværdiansættelse. Man kan overhovedet ikke vente nogen synderlig Respekt for et Jordvurderingsarbejde, som ikke bærer Præg af Omhyggelighed i sin Udførelse, hvilket ikke har været Tilfældet med de to foregaaende Vurderinger. Vurderingsraadene har ikke faaet Instruks om, at det skulde være et omhyggeligt Arbejde; særlig første Gang gjaldt det jo kun et ganske løst Skøn, som ikke er meget værd, og selv sidste Gang fik jeg som Svar paa en mundtlig Forespørgsel i Over-Skyldraadet om, paa hvilket Tidspunkt Vurderingsmændene skulde paa-begynde deres Arbejde, klart og bestemt udtalt, at deres Arbejde burde fremmes straks efter Nytaar. Vi stod da den Gang overfor det samme som nu; vi skulde foretage et Skøn over Jordens Værdi om Vinteren, hvilket er umuligt, og derfor antager jeg, at det saa at sige alle Steder er gjort paa en mindre god Maade og derfor ogsaa med et Resultat, hvorom Over-Skyldraadet jo kun tør sige, at det ikke er uegnet som Skattegrundlag. Men sker det ikke, at Vurderingsraadets Vurdering af Jorden falder paa en Tid, hvor man kan afgive et virkeligt Skøn over Jorden, vil man faa mange Klager og møde megen Utilfredshed blandt Befolkningen, og saa tror jeg, Resultatet vil blive en ny Bonitering af Landets Jord. Det kan nemlig ikke nytte at fortsætte paa den Maade, uden at der i Virkeligheden bliver gjort et grundigt og godt Arbejde. En saadan Bonitering vil naturligvis blive dyr og tage nogle Aar, men det vil da ogsaa fremtidig lette Vurderingsarbejdet i høj Grad og gøre det meget billigere. Jeg vil imidlertid haabe, at Jordvurderingen vil blive udført forsvarligt og godt, saa Jordboniteringen kan undgaas, og det er under en saadan Forudsætning, at jeg anbefaler Lovforslaget om Indførelse af Grundværdi.